

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor

Deschid zăgazurile cerului ca să curgă râul vieții peste Ierusalimul Meu cel nou, și el să bea. Amin. Să bea cerul și pământul, să bea și să aibă viață din râul cuvântului Meu; să bea și să nu piară poporul Meu. Amin.

O, Ierusalime, să bei din apa aceasta, să bei mereu, că Eu îți dau mereu. Mereu îți dau, că dacă nu ți-aș da mereu, tu te-ai usca așa cum se usucă floarea și iarba în vreme de secetă. Mereu îți dau, ca să nu se găsească dușman biruitor pentru tine, că dușmanul când vede că Eu te adăp mereu și că tu crești și că tu ești, el nu poate peste tine, el nu se scoală să-ți facă rău. Când un dușman voiește să supună o cetate, el caută să-i oprească apa, și apoi cetatea se supune vrăjmașului ei. Dar cu tine nu e tot așa, o, cetate a Domnului, căci izvorul tău este de sus, nu este de jos, și cine bea de sus, acela este de sus. Amin.

O, pace ție, cetate a Domnului, pace ție de la Domnul Dumnezeuul tău! Eu sunt mare peste tine și te adăp cu cerul ca să fii tu cer pe pământ, și Eu să Mă sălășluiesc întru tine și să Mă dau ție, și să Mă dau săracilor care caută spre Mine mângâierea și pacea lor și viața lor. Amin.

Îngerul învierii Mele se vestește și azi peste voi cu vestea bucuriei și vă spune vouă: Hristos a înviat! Iată, se adună cei din cer pentru sărbătoare de înviere. Hristos a înviat! sună iar îngerul învierii Mele. Glasul lui îi adună pe cei din cer, pe cei chemați la masa Mea de Paști cu voi, copii ai Ierusalimului.

Hristos a înviat! se aude peste voi prin glasul sfințelor Mele mironosițe. Iată-le cu Mine pe pământ, la masă cerească cu Mine și cu toți martorii învierii Mele, și toți vă spun vouă: Hristos a înviat! Iar Eu le spun: hai, hai la masă, hai la izvor! Așezați-vă cu cei mai mici ai Mei, cu cei din urmă, la masă de Paști, la masă de cuvânt sfânt, ca să mănânce viii și morții la masa Mea, la masa venirii Mele cu înviere peste fapte. Cei ce au îmbrățișat cerul pe pământ, aceia sunt cei vii cu care Eu am lucrat și lucrez pentru învierea fapturii. Amin.

Acum, ne așezăm. Binecuvântată să fie masa de pomenire a sfințelor mironosițe care au mărturisit și mărturisesc îngroparea și învierea Mea din morți. Ele au fost mângâierea Mea, ca unele care au rămas cu Mine în vreme de strâmtorare. Credința lor în Mine le-a ținut vii cu nădejdea, iar când am înviat, le-am dat mângâierea învierii, așa cum le-am promis înainte de patimă că Eu după îngroparea Mea Mă voi scula și voi învia a treia zi. Ele au fost mângâierea Mea după învierea Mea. Ele au fost ajutorul Meu pentru vestea învierii, iar Eu le-am învăluit în taina bucuriei, căci bucuria este chiar biruința cea peste moarte. Amin.

Numai cel ce biruiește moartea, numai acela are adevărata bucurie, și aceasta este taina bucuriei. O, cum să-l fac pe om să afle taina aceasta, taina după care el aleargă în toată vremea lui cea din trup? Cine nu biruie moartea în trupul său, așa cum am făcut Eu, acela nu poate cunoaște taina învierii, taina bucuriei, biruința morții. Să audă de tine toate neamurile de pe pământ că Eu sunt în mijlocul tău cu taina bucuriei, cu biruința cea peste moarte, Ierusalime. Cel ce biruie moartea în trupul său, acela cunoaște taina învierii, taina bucuriei, biruința cea peste moarte, taina împărăției cerurilor în om, iubirea dintre om și Dumnezeu. Amin.

O, Ierusalime, te-am făcut bucurie pentru cei vii din cer și de pe pământ, că Eu vin la tine și Îmi pregătesc venirea cu sfinții așa cum Mi-am pregătit cu cei ai Mei de acum două mii de ani învierea din morți. Sunt la masă de Paști sfânt cu cei din cer și cu cei de pe pământ. Cei din cer mărturisesc pe pământ învierea Mea, iar cei de pe pământ mărturisesc în cer și pe pământ venirea Mea despre care Eu am grăit atunci. Venirea Mea este plata sfinților Mei, care Mă așteaptă de șapte mii de ani, și de două mii de ani. Pentru cei ce au strigat de atâta timp: «*Până când,*

Doamne?», de aceea Mi-am întocmit venirea Mea. Pentru ei, o, copiii Mei de azi, pentru ei am făcut Eu din voi popor de ucenici ai Mei în zilele acestea. Pentru ei, fiilor, pentru ca să dea pământul înapoi trupurile lor înviate așa cum din mormânt am răsărit Eu trup viu pentru învierea celor adormiți. Amin.

Învierea naște în om dorul după sfințenie, iar aceasta aduce viața cea de veci peste om. Să ia omul în el înviere spre viață, că omul a luat și a mâncat moarte, și a murit apoi. Așa a pățit Adam. N-a răbdat să nu ia să mănânce, și după ce a luat și a mâncat, a poftit păcatul și l-a luat în el, și a murit omul cel făcut de Dumnezeu. Mâncarea naște pofta păcatului, și omul nu vrea să învețe de la Mine ce să mănânce și cum să mănânce ca să vină spre Mine, ca să Mă cunoască omul și să caute după Mine apoi.

O, ce frumos am lucrat Eu cu ucenicii și cu ucenițele învierii Mele! Le-am dat lor toată taina cea ascunsă în veacuri, și pe care nici îngerii din cer n-o știau. Le-am dat-o ca să rămână ea cu oamenii și să creadă ei în ea, și apoi să se așeze în ea așa cum s-au așezat în ea ucenicii și ucenițele învierii Mele. O, ce frumos am lucrat Eu cu ei și peste ei taina veșniciei! O, ce frumos, fiilor! O, câtă bucurie îi dă omului această taină, omului care caută cu taina aceasta!

M-a desprins Tatăl de la sân și M-a dat oamenilor, iar oamenii, prin necredința lor în Mine că sunt de la Tatăl, M-au dat răstignirii. Dar răstignirea Mea era chiar taina pentru care Mă trimisese Tatăl pe pământ ca să rămân cu oamenii prin taina aceasta, ca să-Mi las trupul Meu spre hrană omului. Trupul Meu cel răstignit s-a făcut hrană de înviere pentru tot omul care se apleacă spre taina învierii trupului Meu. Eu dacă am înviat cu trupul, i-am dat omului credința în învierea lui, dar mai întâi l-am învățat pe om prin răstignirea Mea să aibă credință în răstignirea lui, care-i aduce învierea duhului și a sufletului și a trupului lui. Iată ce frumos am lucrat Eu această taină, și pe care le-am dat-o de atunci și până azi ucenicilor și ucenițelor Mele. Cei ce M-au aflat, aceia M-au iubit, și apoi M-au dorit fără de sfârșit, iar dorul lor de Mine a biruit în ei moartea și le-a dăruit bucuria, biruința morții din om.

O, cum să-l fac pe om să afle taina aceasta, taina după care aleargă el în toată vremea lui cea din trup, taina bucuriei care biruiește moartea din trupul omului, și prin ea să ia omul învierea cea de veci? Cei ce au aflat și au iubit și au dorit taina aceasta, iată-i, sunt vii și sunt cerul Meu și locul Meu de odihnă, așa cum sunt mironosițele răstignirii și învierii Mele din morți. O, cât au așteptat ele învierea Mea! Trupul Meu cel răstignit le-a unit pe toate într-un el, iar ele se strâneau lângă trupul Meu ca să-l ungă cu miresme, ca să-l mângâie între morți. N-a fost iubire ca a lor pe pământ ca să iubească atâta trupul Meu, trupul lui Hristos, trupul cel sfânt și curat al lui Dumnezeu. Omul iubește trupul omului. Ele însă au iubit trupul lui Dumnezeu, Cel de trei ori întrupat: din Tatăl, din Fecioară, și din morți.

O, iubitele Mele, mironosițele Mele cele mari cu iubirea! Stăm la masă de cuvânt și de iubire cu cei mici de pe pământ. Bucurați-vă cu ei, o, ucenițelor! Amin, amin, amin.

– *Trupul Tău cel înviat, Doamne și Mire al nostru, îl mărturisim noi de două mii de ani. Toate slujbele bisericești cântă cântările învierii, iar noi suntem pomenite și binecuvântate învierii Tale. Slavă creștinilor de pe pământ, Doamne, că mărturisesc mărturisirea noastră despre învierea trupului Tău pe care noi l-am uns cu miresme și l-am șters cu părul capului nostru spre mângâierea Ta și a noastră, Doamne iubit. Iubirea mironosițelor Tale e iubire sfântă și multă și bine mirositoare, e mir care înmiresmează iubirea, Doamne iubit. Cea mai mare iubire în noi a fost iubirea celor trei zile când Tu ai stat ascuns între morți, când noi Te căutam printre morți, Doamne, până când îngerul învierii Tale ne-a spus să nu Te mai căutăm între morți, că Tu ai înviat. Ne-ai lăsat cuvânt la îngeri ca să ne spună ei că ai înviat și că vei merge în Galileea la ucenici ca să-i mângâi cu învierea Ta. Noi însă Te căutam, și Tu vedeai căutarea noastră. Mare ne-a fost fiorul iubirii când Te-ai arătat nouă înviat. N-a mai fost bucurie mai mare pe pământ ca bucuria aceea când noi Te-am cunoscut înviat, Doamne. Ne-ai umplut inimile de iubire după Tine, căci cine poate, în afară de Tine, să umple de iubire inima*

omului? Ai plecat apoi la Tatăl, iar noi, ucenicii și ucenițele Tale, am rămas cu mângâierea mărturisirii învierii Tale la toată făptura. Ne mângâiam mărturisindu-Te și Te promiteam la toți cei care primeau mărturisirea răstignirii și învierii Tale, mărturisirea dumnezeirii Tale, Doamne. Când erau oameni care Te primeau și Te iubeau prin mărturisirea noastră, noi eram fiii și fiicele bucuriei cea pentru Tine, că mult Te iubeam, și mult doream să Te dăm tuturor și să ne mângâiem dându-Te. O, grea este iubirea de Tine; grea și plină de dor și de suferință cu dor. Le spunem celor ce vor să Te iubească, celor ce dau să Te iubească, le spuneam că grea și plină de neliniște este iubirea de Tine, căci cine Te iubește nu mai poate fără Tine, și e plin de dor mângâios ca să poată, căci iubirea de Tine e rană plină de dor, rană care-l ține pe om în Tine, în trupul Tău și în duhul Tău, Doamne.

Iubirea de Dumnezeu e cea mai mare putere, cea mai mare mângâiere în om, cea mai mare biruință, o, oamenilor, o, creștinilor, o, fii ai lui Dumnezeu! Auziți, voi, oamenilor! Auziți și voi, creștinilor! Și auziți, voi, fii ai Domnului! Voi, cei chemați, și voi, cei aleși, și voi, cei credincioși și sfinți, auziți iubirea mironosițelor! Iubirea de Dumnezeu este mir pentru Domnul. Mare a fost iubirea noastră pentru Domnul. Ne purtam din loc în loc și din zi în noapte, și din noapte în zi cu lacrimi pe obraz și pe suflet de dorul lui Hristos Cel înviat, Care S-a dus la Tatăl și ne-a lăsat cu dorul. Când El Se așează cu dor de El în om, dorul de El se face rană, iar inima din noi a fost rană vie pentru El, rană care ne-a ținut în trupul Lui și în Duhul Lui până sus în cer, până sus în Domnul Cel văzut de sfinți. Sfinții din cer sunt asemenea Lui, căci ei Îl văd pe El cum este din pricina asemănării lor cu El pe pământ. O, fericiți sunt cei de pe pământ care iau chipul și asemănarea lui Hristos din mâna lui Hristos!

O, nu vă mirați că nouă S-a arătat întâi Domnul Cel înviat. Domnul este Mirele, și El iubește mult femeia, căci Mirele iubește mireasa și mult o iubește. O, cine poate iubi pe Mire mai mult decât mireasa? Iată de ce iubește Domnul pe mireasă. Ea este simbolul iubirii cea pentru Mire, precum Mirele este simbolul iubirii pentru mireasă. Mirele și mireasa sunt iubirea. Aceasta înseamnă iubirea. Amin, amin, amin.

O, iubiții Domnului, o, copii ai venirii Lui după două mii de ani! Suntem cu voi la masă dulce, la masa Domnului cu voi, iar noi tânjim după El. Iubirea noastră e cântată de Scripturi, iubirea miresei care plânge căutând pe Mire și zicând: «Căutat-am noaptea pe Acela după Care inima mea tânjește și nu L-am aflat. M-am sculat și am cutreierat cetatea, pe ulițe și la răspântii am căutat, că după El inima-mi tânjește, dar nu L-am aflat. M-au întâlnit paznicii și i-am întrebat: ați văzut, oare, pe Acela după Care inima-mi tânjește? Dar abia mă despărteam de ei, și am găsit pe Alesul inimii mele și m-am prins de El și nu I-am mai dat drumul».

O, așa a fost cântat dorul mironosițelor învierii, care-L căutau pe Cel drag până ce El S-a arătat lor. Și de atunci, noi am fost casa dorului, altarul pe care se mistuie dorul nostru de El, căci iubirea după Dumnezeu e mare suferință, și e dulce suferință, și nu e pe pământ om mai dulce și suflet mai frumos ca cel ce are vie iubirea de El. Cine-L iubește pe El, după dreptate Îl iubește. O, fii și fiice ale Ierusalimului venirii Domnului! Cine-L iubește pe El, după dreptate Îl iubește, și altfel nu se poate această iubire. Nu se poate iubire fără dreptate, iar noi I-am făcut Lui dreptate prin toate faptele noastre văzute și nevăzute și L-am făcut nouă Stăpân. Cine nu-L are pe El de Stăpân, nu-L poate iubi după dreptate, că El îi zice aceluia: „Du-te“ și el se duce, sau îi zice: „Vino“ și el vine, ca să facă acela după voia Stăpânului lui. Amin.

O, Mire înviat, cine Te iubește, după dreptate Te iubește. Cine Te iubește urăște fărădelegea. Adună-i pe toți aceștia care urăsc fărădelegea, că noi, miresele Tale, mărturisim învierea Ta din morți ca să crească în oameni dorul după Tine și după viață și după mângâiere, Doamne. Cântă fiii Ierusalimului cântarea învierii, și pe noi, martore lângă mormântul cel gol care a purtat în el trei zile trupul Tău cel răstignit. Le spunem și noi iubirea noastră de Tine. Le-o dăm și lor s-o aibă și s-o ducă așa cum am dus-o noi și să sufere pentru ea cum am suferit noi,

cu ea în inimi. Dorul lor după Tine este dorul Tău de ei ca să lucreze ei pentru Tine ca să vii pe pământ cu învierea morților, Doamne.

Slavă Ierusalimului cel nou de azi pentru pomenirea sfinților Tăi care stau la masă pe pământ cu fiii Ierusalimului nou. Zi de zi mâncăm de la masa Ta cu ei, Doamne, iar ei zi de zi mănâncă cu sfinții la masa trupului Tău, din hrana trupului Tău. Iar noi, mironosițele învierii Tale, îi ungem cu mir ceresc și le spunem că iubirea de Tine este cea mai mare mângâiere, cea mai mare putere pentru fiii lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

– Iar Eu, ca și pe voi, îi umplu și pe ei cu iubire, o mironosițele Mele, că mai mirositoare decât mirul cu care ați uns trupul Meu a fost iubirea voastră pe care ați dus-o din greu în voi după plecarea Mea la Tatăl, că grea și plină de neliniște este iubirea cea de sus în om, dar ea este puterea și mângâierea și calea cea de veci a vieții celui ce Mă iubește. Amin.

Iată-i pe sfinți cu Mine și cu voi la masă cerească de pomenire, la care se adună și cei adormiți și pomeniți la altarul Meu de la voi, masă bogată în milă, fiilor, masa împăcării, măi fiilor.

Verginica e plină de mângâiere de la voi. Această masă de praznic sfânt Mi-o aducea ea Mie an de an când era cu trupul pe pământ. Acum ea e numai bucurie, și și-a adus poporul ei cel adormit ca să stea la masă cu poporul cel viu. Ea se bucură că are popor viu și spune:

– Primește, Doamne, jertfa aceasta și binecuvintează moștenirea Ta, și mântuiește poporul Tău, Doamne, și îi dă biruință asupra morții de pe pământ. Și, Doamne, dă-i nestrăciunea. Amin, amin, amin.

– Le-o dau, Verginico, numai să Mi-o dea și ei pe a Mea în ei. Le-o dau, că asta este truda Mea și oful Meu și dorul Meu, că Eu vin, și sunt gata cu totul ca să le dau nestrăciunea, și prin ei să înnoiesc pământul cu viața cea de veci și să răscumpăr făptura și s-o dau nestrăciunii. Amin.

Vă aduc mulțumire, fiilor. Voi, de jos, și Noi, de sus, și am făcut masă cerul cu pământul laolaltă, cei de sus cu cei de jos, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Vă dau puteri peste puteri. Îngerii toți vi-i dau, ca să lucreze prin voi lucrarea ce o avem de sfârșit pentru întâlnirea Mea cu omul în zile de nuntă cerească pe pământ. Întindem iar masa Mea de nuntă cu voi, la care chem pe om să vină ca să ia din ea. Și omul va veni. Amin. Vă dau puteri peste puteri ca să împliniți voi jos pe pământ pe cele de sus din cer, ca să fie precum în cer pe pământ.

Veniți să vă dau. Cereți, fiilor, ca să vă dau, că pentru Mine cereți, și Eu vă dau. Amin.

Pace vouă vă dau! Tot ce am vă dau, că pentru Mine vă dau. Iar voi așa Mă iubiți: Mă iubiți dându-Mi Mie tot ce Eu vă dau. Amin, amin, amin.

16/29-04-2001